

CZECH ATLANTIC FORUM

ČTVRTLETNÍK ČESKÉ ATLANTICKÉ KOMISE

ročník 6 / číslo 3 / září 2024

Donald TRUMP (2024) + John F. KENNEDY (1963)

ATENTÁTY, KTERÉ MĚLY ZMĚNIT SVĚT!

SLOVO PREZIDENTA

Vážení přátelé,

zažíváme opět horké léto s přívalovými zvraty, a to nejen ve smyslu klimatickém, ale bohužel i mezinárodně – politickém.

Hořící konflikt na Blízkém východě se spíše rozvíjí, rozrůstá a eskaluje (viz události posledních týdnů) nežli hasí a urovnává. Nezbytné je zapojení významných globálních hráčů se soustředěným tlakem na potlačení vzájemných útoků v regionu a nastolení příměří.

Ruská invaze na Ukrajině neustává ani při dlouhodobé a systematické podpoře napadeného území spojenci (zejména státy EU a NATO) a diplomatické zapojení dalších zásadních subjektů (Čína, Indie) bude zřejmě potřebné pro reálné ukončení konfliktu.

Dne 18. 6. 2024 bylo v Muzeu Policie ČR na pražském Karlově provedeno další Křeslo pro hosta – setkání s osobností české bezpečnostní komunity. Našimi hosty byli JUDr. Cyril Svoboda (exministr zahraničních věcí a vnitra, šéf Diplomatické akademie) a Mgr. Miroslav Krutina (předseda Českého helsinského

výboru, vedoucí advokát). Účast činila cca 40 členů a hostů ČAKO a setkání mělo mimořádný ohlas (více čtete na webu a v tomto čísle CZAF).

Výstupem kvalifikované a cílené práce doc. J. Mužika je odborná studie Edukační prostor pro problematiku NATO v českém školství. Jde o významný materiál pro výuku na českých středních školách, se kterým bude dále pracováno ve smyslu jeho systematického využití českými studenty a učiteli. IUVEN-TUTIS INSTITUTIO RENOVATIO MUNDI EST.

Autor tohoto Slova dokončil náročné práce na vědecké monografii „Ústavní stát a právo na bezpečnost“. Uvedená komplexní kniha bude k dispozici (zejména pro vážné zájemce) na podzim tohoto roku.

Naše srdečná zdravice míří do francouzského Fréthunu (kde stojí i Památník ČAKO) u příležitosti každoročního slavnostního aktu k uctění památky padlých příslušníků sil NATO ve vojenských misích.

V intenzivní přípravě je Slavnostní svatováclavské shromáždění

dění ČAKO u příležitosti Dne české státnosti v Praze, kde zazní bezpečnostní projevy a budou oceněny osobnosti bezpečnostní komunity. Více později na webu a v příštím čísle CZAF.

Obrana našich civilizačních hodnot je základním východiskem naší uvědomělé existence. Nenechme se válcovati dezinformační smršťí současnosti a budme bdělí.

IPSA SCIENTIA POTESTAS EST!

Váš
Pavel Bílek

ZPRAVODAJSTVÍ ZE SVĚTA

KDO STŘÍLÍ NA PREZIDENTY...?

Při atentátech v minulosti zahynuli čtyři američtí prezidenti. Cílem atentátu se v sobotu 13.07. 2024, stal americký exprezident Donald Trump, který zároveň kandiduje v letošních volbách. Útok střelce přežil, vyvázl s poraněním ucha. Atentáty a americká politika mají dlouhou společnou historii. Kvůli atentátu už zemřelo několik úřadujících prezidentů USA: Abraham Lincoln, James Garfield, William McKinley a John F. Kennedy. Shodou okolností se tak pokaždé stalo na domácí půdě.

Velmi známým případem je útok na Abrahama Lincolna. Toho v dubnu 1865 zasáhl při návštěvě představení ve Fordově divadle herec John Wilkes Booth,

který vtrhl do lóže a z těsné blízkosti Lincolna střelil zezadu do hlavy. Atentátník utekl, za dvanáct dní ho chytili a zastřelili. Prezident Lincoln zemřel na následky zranění den po atentátu, 15. dubna 1865.

Na prezidenta Jamese Garfielda zaútočil 2. července 1881 zneuznaný právník Charles Guiteau na washingtonském nádraží, když se chystal odjet za svou nemocnou ženou. Útočník dvakrát vystřelil, první kulka prezidenta škrábla na paži, druhá, která ho zasáhla do zad, byla smrtelná. Na následky střelného zranění zemřel Garfield 19. září 1881.

O dvacet let později se obětí atentátu stal prezident William McKinley, a to při návštěvě

panamerické výstavy v Buffalu. Postřelil ho anarchista Leon Czolgosz, který McKinleyho považoval za symbol údajného státního útlaku chudých. Na následky zranění McKinley zemřel 14. září 1901.

Posledním americkým prezidentem zabitým ve funkci je John Fitzgerald Kennedy, kterého 22. listopadu 1963 při jízdě otevřeným vozem texaským Dallasem, kde společně s manželkou Jacqueline v rámci volební kampaně zdravil jásající davy, zasáhly výstřely do hlavy a do krku. Nedlouho poté Kennedy v nemocnici zemřel. Útočníkem byl Lee Harvey Oswald.

Šedesátá léta minulého století přinesla i další atentáty na vý-

razné osobnosti. Pět let po Johnu F. Kennedym byl v losangeleském hotelu smrtelně postřelen jeho bratr Robert kandidující na prezidenta v demokratických

primárkách. Ozbrojené útoky hrozily v těch letech i aktivistům za rovná občanská práva. V únoru 1965 byl zavražděn radikální afroamerický vůdce Malcolm X,

tři roky po něm uznávaný umírněný lídr hnutí Martin Luther King junior.

NEÚSPĚŠNÉ ATENTÁTY

Americká historie zná i příklady neúspěšných atentátů na prezidenta. Theodora Roosevelta 14. října 1912 při nástupu do auta před hotelem v Milwaukee cestou na předvolební shromáždění postřelil útočník John

Schrank, kulka zasáhla hrud', a naštěstí narazila na pouzdro od brýlí a následně uvázla v prezidentově hrudi. Přežil také prezident Ronald Reagan, kterého při odchodu z washingtonského hotelu Hilton 30. března 1981 zasá-

hl John Hinckley střelou do hrudi. Prezident sice utrpěl vážný průstřel plicního laloku, avšak díky lékařské pomoci se poměrně rychle uzdravil.

(Zdroj: ČTK, ČT24)

Přes některé temné chvíle našich dějin jsme měli vždy odvahu nedostatky překonat a hledíme vstříc budoucnosti s vědomím nezapomenout minulost. Bůh ochraňuj Ameriku!

ZPRAVODAJSTVÍ Z DOMOVA

KŘESLO PRO HOSTA – SETKÁNÍ S OSOBNOSTÍ

V úterý 18. 6. 2024 se v Muzeu Policie ČR na pražském Karlově uskutečnilo sedmé Křeslo pro hosta – setkání s osobností české bezpečnostní komunity.

Již podruhé jsme uvítali hned dvě vzácné osobnosti: JUDr. Cyrila Svobodu (emeritní mi-

nistr zahraničních věcí, vnitra a místního rozvoje a náměstek ministra spravedlnosti, poslanec, akademik, zakladatel a šéf Diplomatické akademie) a Mgr. Miroslava Krutinu (předseda Českého helsinského výboru a vedoucí advokát).

Křeslo pro hosta vedl a s hosty rozmlouval prezident a generál ČAKO doc. Pavel Bílek. Ten představil Mgr. Miroslava Krutinu jako předního odborníka a manažera nevládní organizace lidskoprávního zaměření. Jmenovaný ve své živé řeči poukázal

na význam lidských práv a bezpečnosti i činnosti Helsinského výboru pro dnešní společnost, to vše s využitím vlastního profesního a životního příběhu. Dále doc. Pavel Bílek uvedl JUDr. Cyrila Svobodu jako významného influencera celoživotně působícího v české politice (diplomacie a bezpečnost). Jmenovaný se ve svém projevu zabýval celkovou mezinárodní i domácí společenskou situací s důrazem na možná řešení konfliktů.

Následná diskuse u obou vystupujících byla bohatá a současně koncentrovaná na recentní společenský vývoj a názory pozvaných osobností na něj.

V rámci akce bylo předáno vysoké ocenění ČAKO, kterým je Čestné uznání ČAKO, za významný přínos v oblasti lidských práv a vnitřní bezpečnosti. Toto ocenění převzal Mgr. Miroslav Krutina, a to z rukou doc. Pavla Bílka, prezidenta a generála ČAKO. JUDr. Cyril Svoboda je nositelem Skleněného artefaktu ČAKO.

Slavnostní ráz celé akce byl umocněn živým doprovodem

virtuózní trubky v podání Pavla Nováka za přítomnosti cca 40 členů a hostů ČAKO.

Po skončení oficiálního programu následovalo neformální diskusní setkání s občerstvením.

Těšíme se na další vzájemnou odbornou spolupráci, vřelě díky všem za aktivní účast!

Pavel Bílek
Prezident a generál ČAKO

ZEMŘEL GENERÁL ZBYNĚK ČEŘOVSKÝ

Ve věku 92 let zemřel brigádní generál Zbyněk Čeřovský, disident a signatář Charty 77.

24. června 2024 zemřel brig. gen. letectva Ing. Zbyněk Čeřovský, čestný člen České atlantické komise.

Děkujeme za jeho zásadní přínos pro hodnoty svobody a demokracie, který ve prospěch České republiky nesporně osvědčil svým neobyčejným životním příběhem.

Čest jeho památce!

Doc. Pavel Bílek
Prezident a generál ČAKO

Laudatio post mortem (životopis)

Ve věku 92 let zemřel brigádní generál Zbyněk Čeřovský. Po srpnové okupaci v roce 1968 byl

Čeřovský vyhozen z armády, vězněn a nakonec přinucen k emigraci. O úmrtí Čeřovského, který byl signatářem Charty 77, informoval kardinál Dominik Duka. Ten byl jeho spoluvězněm v Plzni na Borech.

Čeřovský zemřel podle Duky v pražské Ústřední vojenské nemocnici. „Plánovaný pohřeb by se měl odehrát v katedrále sv. Víta 3. července v 15:00,“ sdělil kardinál a bývalý pražský arcibiskup.

Zbyněk Čeřovský se narodil v Hořicích na Jičínsku. Po maturitě na gymnáziu studoval na vojenských akademiích a následně sloužil u dělostřeleckého pluku v Plzni, vedl Vyhodnocovací a fotografické středisko na letišti Mimoň a působil ve stíhacích bombardovacích leteckých plucích v Pardubicích a Hradci Králové. Právě u hradeckého pluku ho v roce 1968 zastihla na tamním letišti sovětská invaze.

Okupační vojsko, které na letišti přistálo, po personálu vyžadovalo palivo, ubytování, potraviny a vodu. To však Čeřovský odmítl poskytnout. „Kdo se postavil proti, tak si podepsal svůj ortel,“ řekl v minulosti Čeřovský. Po invazi také odmítl podepsat souhlas se vstupem vojsk.

Proto byl podle webu Paměť národa v roce 1969 vyloučen z komunistické strany a v květnu 1970 propuštěn z armády. Na podzim 1976 byl zadržen ko-

munistickou rozvědkou, Státní bezpečností (StB), za údajnou protistátní činnost a až do února 1977 byl ve vazbě. Po propuštění podepsal Chartu 77, která se sta-

věla na odpor proti totalitnímu komunistickému režimu v Československu.

SEDĚL S HAVLEM, DUKOU I DIENSTBIEREM

Po podpisu Charty 77 se začal Čeřovský více angažovat v protirežimní činnosti. On i jeho blízcí čelili perzekuci, manželka Čeřovského přišla o práci a rodina se ocitla ve finanční nouzi.

V roce 1981 Čeřovského znovu zadržela StB a po několika měsících výslechů byl odsouzen na dva roky nepodmíněně. Ve

vězení na Borech se poté setkal s mnoha odpůrci režimu, kromě Duky například s Jiřím Dienstbierem st. nebo budoucím prezidentem Václavem Havlem. Po propuštění byl při akci Asanace donucen k vystěhování do ciziny.

Po konci totality se Čeřovský s rodinou vrátil do Českosloven-

ska. Působil pak krátce jako ředitel pražské pankrácké věznice. V roce 1993 odešel do důchodu. Později napsal knihu Přepadení vojsky Varšavské smlouvy o svých vzpomínkách z invaze v roce 1968, která vyšla roku 2001. Je také autorem tří knih o vojenském letectvu.

NOVÉ VEDENÍ VOJENSKÉHO ZPRAVODAJSTVÍ A UNIVERZITY OBRANY

Od 1. července 2024 se ředitelem Vojenského zpravodajství stává brigádní generál Petr Bartovský. K předání funkce došlo za účasti ministryně obrany Jany Černochové v pátek 28. června.

Petr Bartovský v čele VZ střídá generálporučíka Jana Berouna, který zastával post od roku 2014. Ministryně obrany mu za dlouholetou službu poděkovala a ocenila ho Křížem obrany státu, tedy nejvyšším resortním vyznamenáním. Současně popřála Petru Bartovskému, který je dlouholetým příslušníkem služby, hodně štěstí v nové funkci.

„Pana generála Bartovského vzhledem k bezpečnostní situaci ve světě nečeká lehká služba. Vzhledem k jeho letitým zkušenostem a schopnostem, které nabyl v Armádě ČR i u Vojenského zpravodajství, si jsem jista, že bude správným člověkem na svém místě, a těším se na spolupráci s ním,“ řekla ministryně obrany Černochová.

„Známe své úkoly, na těch se nic nemění. Vojenské zpravodajství bylo, je a zůstane důležitým článkem při zajištění obrany a bezpečnosti naší země. Jedním z mých hlavních cílů bude zvýšení vnitřní koordinace, aby veškeré schopnosti a kapacity byly maximálně využity,“ uvedl Petr Bartovský.

Návrh ministryně obrany na jmenování nového ředitele projednal 23. dubna 2024 výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a následně jeho jmenování 24. dubna 2024 schválila jednomyslně vláda.

Jan Beroun bude po odchodu z Vojenského zpravodajství nadále pracovat pro stát. O svém dalším působení bude veřejnost a média informovat.

Brigádní generál Ing. Petr Bartovský, MPA vystudoval Vysokou vojenskou školu pozemního voj-

ška ve Vyškově, do služebního poměru vojáka z povolání byl přijat v roce 1994. V Armádě ČR působil ve velitelských a štábních funkcích v podřízenosti 1. armádního sboru a Velitelství pozemních sil. V roce 2001 byl přeložen k tehdejšímu Vojenskému obrannému zpravodajství a v rámci kariéry u VZ v dalších letech zastával několik vedoucích funkcí. Dvakrát byl nasazen v zahraničních operacích KFOR a EUFOR. Je držitelem prověrky na stupeň Přísně tajné.

Na toho pozor, toho máme zjištěného. Nekrade, nepodvádí, žádný drogy, žádný domácí násilí, dokonce ani jedna pitomá pokuta. Je to provokatér!

Prezident Petr Pavel včera jmenoval plukovníka gšt. Jana Farlíka rektorem-velitelem Univerzity obrany pro funkční období 2024–28. Plukovník Farlík, nyníšší proděkan FVT pro vnějšší vztahy a rozvoj, se funkce ujme 1. srpna a nahradí dosavadní rektorku-velitelku brigádní generálku Zuzanu Kročovou.

Plukovníka gšt. doc. Ing. Jana Farlíka, Ph.D. zvolil Akademický senát Univerzity obrany kandidátem na rektora-velitele vojen-

ské vysoké školy na svém zasedání 24. dubna hlasy 21 členů.

Jan Farlík absolvoval Vojenskou akademii v Brně v oboru Automatizované systémy velení a řízení. Nastoupil do Střediska řízení a uvědomování (CRC) ve Staré Boleslavi, odkud se vrátil na Univerzitu k doktorskému studiu, které zakončil obhajobou dizertační práce v roce 2012. Na škole pak dále působil jako pedagog a v roce 2018 byl pověřen řízením Katedry protivzdušné

obran. O dva roky později byl jmenován proděkanem Fakulty vojenských technologií, získal titul docenta a zároveň se stal vedoucím katedry, kterou sám vystudoval. Během kariéry absolvoval celou řadu kurzů a speciálních výcviků, včetně téměř ročního kurzu „Air Defense Captains Career Course“ v americkém Texasu.

Zdroj: Ministerstvo obrany ČR

MŮJ PROTIKOMUNISTICKÝ ODBOJ ČÁST 15: „BERNARD GORDON LENNOX, GENERÁL PODIVÍN...“

Generálmajor Bernard Gordon Lennox

Když mě v roce 2008, plukovník v.v. Václav Prokeš (předseda Svazu důstojníků a praporčíků AČR), přijímal do této organizace, překvapil mě náhlou otázkou: „Poslyšte, podle vaší pracovní smlouvy číslo Uh. CODE 42, Berlin Form No. 21, Contract Ref: 006724. s British Army v Západním Berlíně, jste byl 1982 povýšen na podporučíka, ale do propuštění z britských ozbrojených sil v roce 1991, jste zůstal v hodnosti podporučíka. Proč Vás Britové nikdy nepovýšili?“

Plukovník Prokeš myslel skutečně dialekticky. „Pane plukovníku 2nd Lieutenant je v českém pojetí poručík. Britové žádného podporučíka nemají. Mají pouze 2nd Lieutenant, Lieutenant a Captain. To by znamenalo poručík, nadporučík a kapitán.“

Prokeš zavrtěl hlavou. „Mluvil jsem s ministryní Parkanovou a ta tvrdila, že jste byl podporučík. Ať jste byl to, či ono, proč Vás Britové během deseti let ani jednou nepovýšili?“

To byla opravdu nepříjemná otázka. „Pane plukovníku, tehdejší vrchní velitel britských ozbrojených sil v západním Berlíně, generál Gordon, mě považoval za tzv. doubléra. To znamená, za zpravodajského důstojníka, pracujícího pro obě strany.“ Prokeš zpozorněl. „Proč to? Čím to odůvodňoval?“

Vytasil jsem z aktovky listinu. „Považoval moje vyzvědačské úspěchy v tehdejší ČSSR za mimořádné a namlouval si, že spolupracuji s oběma stranami. Byla to pitomost, ale nenechal si to vysvětlit. Zde je listina mých teh-

Berlin Infantry Brigade

dejších spolupracovníků v ČSSR, které jsem za jejich služby platil v tuzexových bonech.“

Prokeš uchopil listinu a studoval jedno jméno za druhým. Trvalo to dost dlouho, než se dostal až na konec. „Poslyšte Vy tam máte lidi z ÚV KSČ, ministerstev obrany, unitra, zahraničí a různých archívů. Vůbec se mu tedy nedivím. A to Vám řekl do očí, že Vás považuje za doubléra?“

Odpověděl jsem bez váhání. „Ano, pane plukovníku! Gordon byl velice otevřený člověk a s jeho postoji se netajil. Ostatně v British Army to nebylo nic neobvyklého...“

Na tomto místě bych si dovolil několik důvěrných poznámek k jeho osobě a původu:

Generál Gordon se stal vrchním velitelem britské armády

v Západním Berlíně v říjnu 1983. Pocházel z prastaré anglické šlechtické rodiny, která se již tradičně zabývala válečnictvím. Jeho předek, plukovník Gordon, byl v době 30. leté války vrchním velitelem irského pluku, který bojoval na straně Habsburků též v roce 1625 na území Česka. Moji předkové, Berwidové, přišli s Gordonovým plukem, coby anglický vojáci, na Moravu, kde se někteří z nich usadili. Jiní s ním táhli do Polska, kde bojovali proti Švédům a nebo se usadili ve Vídni. Zde sloužili císaři jako zkušení vojenští lékaři...

Moje matka se seznámila s generálem Gordonem ve francouzském důstojnickém kasinu „Quartier Napoleon“ v Západním Berlíně, kde pracovala jako zastupující provozářka. Gordon mluvil poměrně solidně francouzsky a byl překvapen, že moje matka pochází z Česka a jako vynikající gastronomka vedla v Česko-

slovensku několik významných podniků. Generál projevil zájem o českou kuchyni a nechal se pozvat na oběd... Česká kuchyně ho nadchnula a své návštěvy opakoval. Nejraději měl český jablečný štrúdl a bramboráky.

Postupem času se Gordon počal zajímat nejen o českou kuchyni, nýbrž i o moji matku, která tehdy byla velice atraktivní vdovou...

Upřímně řečeno, byl podivín a v uniformě jsem ho nikdy neviděl. Nosil garderobu, která spíš připomínala bezdomovce než elitního důstojníka. Jednou se v tomto provedení rozhodl navštívit kasárna *Smuts Baracks* v Berlíně-Spandavě a ačkoli předložil armádní průkaz, strážní služba (*GSU*) ho odmítla pustit dovnitř, zabavila mu průkaz a zavolala vojenskou policii (*British MP*), neboť dotyčnou osobu považovala za vagabunda, který průkaz někde našel a nebo do-

konce ukradl. Po příjezdu *British MP* se všechno vysvětlilo.

K jeho podivínskému chování je nutné přičíst i fakt: Kontakt s mojí matkou nikdy služebně neohlásil.

Buďto se domníval, že jako vrchní velitel to nemá zapotřebí anebo se obával, že mu oficiálně intimní styk s osobou, původně pocházející z komunistického Československa, nebude povolen. Ať, či onak, v prosinci 1985 je předčasně odvolán a na jeho místo okamžitě nastupuje generál *Patric G. Brooking*.

V posledních letech svého života trpěl generál Gordon Lenox Alzheimerovou chorobou. Nepoznával své rodinné příslušníky a na nic si už nepamatoval... Zemřel v prosinci 2017.

Jan Berwid-Buquoy

KOLUMNA MĚŠICKÉ SAMOSPRÁVY, PARTNERA ČAKO PRODEJ BAROKNÍHO ZÁMKU TÁBOR-MĚŠICE

Městský úřad Tábor,
Žižkovo nám. 2,
39015 Tábor 1

To the hands of Mrs. JUDr. Dana ŠVECOVÁ,
Vedoucí odboru správy majetku
města Tábora.

PŘEDKUPNÍ PRÁVO.

Vážená paní doktorko, je bezpodmínečně nutné, abychom si ujasnili pojmy: Já barokní zámek „nepředávám“ MěÚ Tábor, nýbrž ho MěÚ Tábor nabízím k prodeji za tržní ceny, které jsou uvedeny v mé nabídce.

Vaše požadavky nejsou tedy legitimní a neopírají se o žádnou legislativní právní normu.

Dovolte mi prosím, abych citoval z mé knihy „Jan Berwid - Buquoy: **Aforismy a mikro povídky, které napsal sám život**“ (Tábor, 2015):

„Jsem doslova odsouzen k úspěchu. Nejsem vůbec zodpovědný za tuto naprosto zdevastovanou, vykradenou a zčásti i vypálenou budovu. Jsem ovšem zodpovědný za její důstojnou obnovu. Mojí povinností je, uvést ji alespoň do takového stavu, v jakém ji viděla naposled moje matka v roce 1934. To bude stát přibližně 60.000.000,- korun. Existují synové velkopřemyslníků, bankéřů a multimilionářů. Ti to mají snadné, ale já k nim nepatřím. Já mám pouze jednu, jedinou šanci - nesehat!“

(Hotel „Kapitál“, Mezinárodní tisková konference, Tábor, ČR 1998).

Předkupní právo se řídí podle § 2140 odst. 1 (NOZ) a není to nic jiného než prvořadě nabídnutí věci předkupníkovi (MěÚ Tábor) za tržní cenu, kterou určuje prodejce.

Navíc majitelé objektu jsou: Já, moje žena (Mag. Bärbel Berwidová-Buquoyová) a dcera (Bc. Christiane Berwidová-Kawellová). Smlouvu o předkupním právu s MěÚ Tábor mám pouze já (tzn, 1/3 prodáváného objektu) ostatní majitelé nejsou předkupní smlouvou vázáni (§ 1121, NOZ: Každý ze spoluvlastníků je úplným vlastníkem svého podílu).

Vážená paní doktorko, Vy na mně ultimativně vyžadujete, abych Vám doložil, kolik finančních prostředků jsem vynaložil na opravy a rekonstrukci barokního zámku.

Jakým právem a na základě jaké právní normy (101/200 Sb. Zákon o ochraně osobních údajů) vyžadujete po mně, abych Vám vyzradil skutkovou podstatu věci, která výhradně patří do ochrany osobních údajů?

Zde se dokonce jedná o naplnění skutkové podstaty „Vydírání“, podle § 175 odst. 1, 2 písm. a, trestního zákoníku. A protože se přitom dovoláváte městského zastupitelstva jedná se dokonce o „člena organizované skupiny“.

Příčemž zákonodárce k tomu dodává: „*Smyslem tohoto ustanovení trestního zákona je ochrana práva člověka na svobodné rozhodování. Z hlediska trestnosti jednání pachatele se nevyžaduje, aby byl skutek dokonán a pachatel uskutečnil svůj úmysl. To znamená, že jednání pachatele může být dokonáno již ve stádiu pokusu.*“

Přesto bych akutně žádal, aby se nešlo cestou konfrontace, která je maximálně kontraproduktivní, nýbrž cestou plodné spolupráce, neboť mé dosavadní zkušenosti s MěÚ Tábor, za posledních cca. 30 let (Bílá, Lorencová, Šrámek a další...) jsou opravdu vynikající!

Z mých nabízených variant předkupního prodeje MěÚ Tábor, bych doporučoval variantu čís. 3.

SPOLUPRÁCE S MĚSTSKÝM ÚŘADEM TÁBOR

Alternativa, čís. 1

Cena **50.000.000,- Kč**. Je orientační a nikoli konečná!

Pakliže se prodej přesto uskuteční, bude celá finanční částka vložena, coby kapitálový základ, do všeobecně prospěšné **Nadace Juliána Kawella** (Julian-Kawell-Stiftung). Nadace bude založena v Berlíně.

Podle německých právních norem, musí být finanční základní kapitál investován na burze a z výtěžku dividend musí být hrazeny obecně prospěšné akce. Průměrná současná dividendy cenných papírů na burzách SRN jsou 3% ročně. To znamená zisk **1.500.000,- Kč** ročně. Po odečtení mezd a nákladů by bylo možné dotovat obecně prospěšné akce MěÚ Tábor částkou cca. 1.000.000,- Kč ročně, resp. cca. **83.000,- Kč** měsíčně, prostřednictvím *Nadace Juliána Kawella*.

Založení obecně prospěšné nadace v Berlíně (minimální kapitál 500.000,- Eur) má tu výhodu, že veškerá měna se odehrává v Eurech (měnová stabilita) a nic nepodléhá zdanění...

Alternativa, čís. 2

Cena **40.000.000,- Kč** za předpokladu, že ve zkolaudovaných bytových prostorách zámku nechá MěÚ Tábor nájemníky bydlet, kteří ony prostory obývají již 10 - 15 let a se kterými má majitel výborné zkušenosti...

I v tomto případě platí dotace MěÚ Tábor, prostřednictvím *Nadace Juliána Kawella*, snižena o uvedou částku.

Alternativa, čís. 3

Cena **35.000.000,- Kč** za předpokladu, že ve zkolaudovaných bytových prostorách zámku nechá MěÚ Tábor nájemníky bydlet a současnému majiteli a jeho rodině, ve skolaudovaném prostoru západního křídla zámku umožní doživotní právo bydlení.

I v tomto případě platí dotace MěÚ Tábor, prostřednictvím *Nadace Juliána Kawella*, v následující finanční částce: cca. **350.000,- Kč** ročně, resp. cca. **29.000,- Kč** měsíčně.

MěÚ Tábor na dané transakci má obrovský finanční profit: Výše uvedenou transakcí se investovaná částka navrátí sice za 100 let, ale v západní a střední Evropě se realitní imobílie kaž-

dých 10 let zvyšují o 100 %, takže cena zámku, se **za daných okolností**, v roce 2034 vyšplhá na 70.000.000,- + 3.500.000,- za nájemné = **73.500.000,- Kč** zisk Netto...

Zdůvodnění:

Barokní zámek Měšice přechází do vlastnictví MěÚ Tábor coby zkolaudovaný bytový objekt (4 rodiny), kteří budou platit MěÚ Tábor smluvní nájemné, včetně naší rodiny.

Zbývající plochy zámku mohou zůstat muzeem (zkušená průvodkyně paní Jitka Samcová, nájemnice, kastelánka).

V dolejšímu objektu západního křídla (Rytířský sál) se mohou i nadále konat mezinárodní osvětové pořady (Czech Atlantic Commission, český Helsinský výbor pro lidská práva a spravedlnost, Nadace Konrada Adenauera, Česko-německý memoriál vzájemné spolupráce, ANZAC DAY etc.).

Všechny tyto akce na barokním zámku Tábor-Měšice mají mezitím globální mezinárodní dosah a v případě, že MěÚ Tábor zámek nekoupí, vznikne v objektu starobinec, hotel, zotavovna, domov důchodců nebo dokonce ubytovna pro emigranty (Evropská unie).

Nyní záleží všechno na MěÚ Tábor. Heslo zní: **ZA ŽÁDNÝCH OKOLNOSTÍ NESELHAT!**

Finance z prodeje zámku budou použity na založení obecně prospěšné nadace *JULIAN-KAWELL-STIFTUNG* (Nadace Juliana Kawella), jejímž úkolem bude finanční podpora obecně prospěšných akcí následujících subjektů:

Prohlubování osvětové spolupráce mezi ČR a SRN v oblastech politiky, hospodářství, kultury a vojenství.

Podpora českého *HELSENSKÉHO VÝBORU* v oblastech osvěty ochrany lidských práv a svobod a to nejen ČR, ale i v globálním měřítku...

Podpora CZECH ATLANTIC COMMISSION v osvětové činnosti v oblastech světové bezpečnosti, míru a vojenské spolupráce.

Podpora **Městského úřadu Tábor** ve všeobecně prospěšných akcích a mezinárodní transparen-
cenci, tak jako zviditelnění Tábo-
ra v globálním měřítku.

V našem snažení nám žehnej Bůh!

Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy,
Docent rer.pol.

Absolvent jedné z nejprestižnějších univerzit na světě „Freie Universität Berlin“ (Západní Berlín): Dr.rer.pol. Dr.rer.phil. Vedlejší studium právních věd na Vídeňské universitě, Freie Universität Berlin a University of Toronto (Kanada).

1. viceprezident CZACO
v hodnosti plukovníka.
Člen **Helsinského výboru
pro lidská práva a spravedl-
nost.**

P.S.: Na vědomí: Prezident ČR,
Ing. Petr PAVEL, M.A.

ZPRAVODAJSTVÍ HELSINSKÉHO VÝBORU PRO LIDSKÁ PRÁVA A SPRAVEDLNOST

O NÁS!

Český helsinský výbor je nezávislá nevládní organizace.

Vznikl v roce 1988 na tradici respektu k lidským právům a jejich dodržování. Stejně jako Charta 77 a VONS upozorňoval **Český helsinský výbor** od svého vzniku na porušování lidských práv v tehdejší Československu a na nedodržování mezinárodních úmluv a norem. Stál také na straně jednotlivců, jejichž práva stát a úřady porušovaly.

Na stejných základech stojí **Český helsinský výbor** i dnes. Stav lidských práv v České republice, ale i v zahraničí, monitorujeme, popisujeme a upozorňujeme na jejich porušování – jsme v roli „watchdog organiza-

ce“, hlídacího psa.

Dlouhodobě mapujeme situaci v českém vězeňství. Sledujeme situaci přímo v terénu a spolupracujeme s Vězeňskou službou ČR. Vydali jsme zprávu o stavu vězeňství. Odsouzeným poskytujeme poradenství pro náročné životní situace, problémy se šikanou nebo špatným zacházením.

Klíčovým tématem jsou pro nás též práva žen a boření stereotypních rolí mužů a žen ve společnosti. Zasadujeme se o rovná práva pro všechny, situaci sledujeme a dohlížíme na změny legislativy.

Mgr. Miroslav Krutina, **Předseda ČHV**

Zvláštní důraz klademe na práva dětí. Soustředíme se především na dodržování práv dětí v nemocnici a na práva dětí vězněných rodičů.

Sledujeme rasismus a xenofobii zejména ve vztahu společnosti k Romům. V konkrétních případech aktivně pomáháme a podporujeme romské iniciativy i spolky.

Připomínáme legislativní návrhy a úpravy. Působíme v pracovních skupinách Vládní zmocněnkyně pro lidská práva, Ministerstva zdravotnictví a ve Výboru pro práva dítěte na Úřadu vlády.

MEMORIÁL ČESKO-NĚMECKÉHO PŘÁTELSTVÍ

MEMORIAL DER DEUTSCH-TSCHECHISCHEN FREUNDSCHAFT

DRŽENÍ STŘELNÝCH ZBRANÍ V NĚMECKU

Dovolte mi nejdříve, abych citoval klasika: „*Totalitní stát může dělat velké věci, ale jednu věc udělat nemůže: nemůže dát dělníkovi v továrně pušku a říct mu, aby si ji vzal domů a měl ji v ložnici. Puška visící na zdi dělníkova příbytku nebo farmářovy chýše je symbolem demokracie. A je naším úkolem dohlédnout, aby tam zůstala...*“

(Ein System der Diktatur kann unter Umständen viel erreichen. Eins kann es dennoch nicht erreichen, dem Arbeiter ein Gewehr mit der Bemerkung in die Hand zu drücken, er soll die Waffe in seinem Schlafzimmer aufbewahren. Das Gewehr hängend an der Wand der Arbeiter-Wohnung oder an der Wand des Bauernhauses ist das **Sym-bol der Demokratie**. Die Aufgabe der Regierung ist dann, dafür zu sorgen, dass die Waffe dort so lange wie möglich hängen bleibt...).

George Orwell (1903–1950).

Od tohoto citátu je dnešní SRN pořád na míle vzdálená. Náš, český druh, zbrojního pasu v Německu prakticky neexistuje. Můžete získat střelnou zbraň pouze pro sportovní účely (tzv. *Waffenkarte*).

Česko patří k zemím evropského kontinentu, které mají k citátu George Orwella nejbližší.

Nenechme si toto demokratické právo nikým brát!

Překlad z němčiny:

LEGÁLNÍ DRŽENÍ ZBRANÍ COBY
POLITICKÝ STRAŠÁK

STRAŠÁK Vedení státu vždy potřebuje nějaké domnělé „nepřátelé“. Na konci středověku to byly kacíři a čarodějnice. Po nich přišli na řadu demagogové a liberálové. Za vlády Bismarcka byl vydán zákon proti sociálním demokratům (Sozialgesetz). Nacisti se vrhli na Židy a turecký vůdce Erdogan zase na Kurdy.

Co se týká momentálního zákonodárství EU a hlavně Ne-

mecka, jsou hlavním politickým strašákem právě legální držitelé zbraní. Dámy a pánové evropské politiky, obraťte vaši pozornost na skutečné pachatelé! Zaměřte se na skutečné zločince a teroristy. Nehleďte nepřitele v nás. My jím nejsme, neboť jsme to my, kdo vás zvolil do vašich funkcí.

Výkonný tajemník CZACO, Jaroslav PROŠEK, v přátelském obětí s předsedou Sudetoněmecké župy, Berndem POSSELT-TEM

(Der Haauptsekräter der Tschechischen Atlantischen Kommission, Jaroslav PROŠEK, in der freundlichen Umarmung mit dem Vorsitzenden der Sudetendeutschen Landsmannschaft, Bernd POSSELT)

International

Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy im Gespräch mit Jürgen Mendow.

Tagespflege AWO Spandau – informiert Sie immer:

Mo -Do 08:00 -16:00 Uhr, Fr. 08:00 – 15:30 Uhr

Ein professioneller Fahrdienst sorgt dafür, dass Sie morgens sicher in unsere Einrichtung und abends wieder nach Hause kommen.

Die harmonisch gestalteten Räume unserer Tagespflege liegen ebenerdig und bieten, neben dem grosszügigen Garten ausreichend Platz auch für Ruhemöglichkeiten. Bei uns werden Sie liebevoll betreut und qualifiziert gepflegt. Die gesunden Mahlzeiten nehmen Sie gemeinsam mit den anderen Gästen ein. Wir be-

raten Sie gerne und freuen uns auf Sie.

Leiterin: Annette Seiler

Stellv. Leiterin: Christa Brede

NAPSALI O NÁS JINÍ

Dobrý den pane viceprezidente,

dovolte, abych vás informoval, že se letos 7. září zúčastním slavnostního vzpomínkového ceremoniálu u NATO Memorial, kde, tak jako loni, položím věnec za Českou republiku.

S pozdravem.

LCL Jaroslav PETER
Attaché de Défense Adjoint
Ambassade de la République
tchèque
15 avenue Charles Floquet 75007
PARIS

Vážený pane podplukovníku,
děkuji za zprávu. Jste skvělý!
Avec mes salutations

Dr. Jan Buquoy

Lieber Herr Buquoy!
Die Informationen über die AWO –
Tagespflege, Berlin, sind zwar sehr
interessant, aber eine sinnvolle in-
ternationale Zusammenarbeit ist
nicht möglich, denn unsere öster-
reichischen Krankenversicherun-

gen weigern sich mitzumachen.
Grüss Gott!

R. Tschechura, Wien

Sehr geehrter Herr Tschechura,
eine ähnliche Mitteilung bekam
ich aus Tschechien. Die tsche-
chischen Krankenversicherun-
gen würden erst einspringen,
wenn keine ähnlichen Einrich-
tungen wie die **AWO - Tagespfle-
ge** in Tschechien nicht vorhan-
den wären.

Mit freundlichen Grüßen

Buquoy

Blog.idnes.cz - výběr do „**Zauja-
lo nás**“.

Gratulujeme!

Váš článek „**Při výsledku jsem ne-
směl zemřít...**“ nás zaujal, a proto
jsme ho vybrali do výběru „**Zau-
jalo nás**“ na stránce blog.idnes.cz.

Admin.blog@idnes.cz

Děkuji a s přáním další **plod-
né** a **osvětové** spoluprá-
ce i do budoucna, zůstávám
Váš

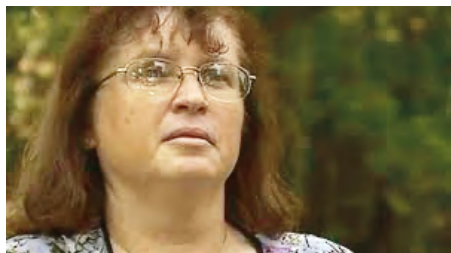
Jenda Buquoy

Zajímáme se o koupi vašeho zám-
ku v Táboře-Měšicích. Je nás 5
osob. Kdy si můžeme zámek pro-
hlédnout?

R. Nováček

Zámek si můžete prohlédnout
kdykoliv! Spojte se telefonicky
s mojí kastelánkou, paní Jitkou
SAMCOVOU, tel.: 606 330 216
a dojednejte s ní termín návště-
vy. Vstupné je 100,- Kč za osobu.

NEZNÁMÍ HRDINOVÉ

(Rubriku vede JUDr. Jitka Lenková)

JUDr. Jitka Lenková

**Štěpán Gavenda – Kurýr –
Agent chodec**

Narodil se 25. června 1920
ve Vizovicích. Jako mladistvý se
vícekrát střetl se zákonem a rok
pobýval v polepšovně. V roce
1942 se pokusil odejít k čes-
koslovenské zahraniční armá-
dě. Německý soud jej za pokus

o přechod hranic poslal na sedm měsíců do vězení. Koncem války se připojil k partyzánům a v boji byl zraněn. Po válce pracoval v severních Čechách jako svářeč. Ze strachu před potrestáním za napomáhání přechodu hranic uprchlíkům utekl 3. dubna 1948 z vazby v Chomutově a z věznice odvedl i své přátele. Ze zahraničí se začal vracet, zprvu jako pašerák cigaret, převaděč a doručovatel vzkazů. Po zadržení opět uprchl, tentokrát ze soudní věznice v Klatovech 11. května 1948.

Na cestách převáděl přes hranice uprchlíky. Jedním z nich byl i bývalý západní výsadkář mjr. František Bogataj. Ten jej v listopadu 1948 získal ke spolupráci s čs. skupinou při americ-

ké zpravodajské službě. Gavenda spolu s kamarádem Milošem Zemánkem vytvořil během 15 následujících tajných cest rozsáhlou síť spolupracovníků po celém území státu. Po zradě kolegy zatkli Zemánka s Gavendou 1. srpna 1949 na Wilsonově nádraží v Praze (nyní Praha hlavní nádraží). Správce známé věznice „domečku“ na Hradčanech sadista František Pergl jej, jako každého nováčka, uvítal bitím. Gavenda i se spoutanými rukama vzal židli a několikrát s ní Pergla přetáhl přes hlavu. Druhý den jej proto raději odvezli jinam.

Státní soud Gavendu 23. června 1950 odsoudil k trestu smrti a Nejvyšší soud trest potvrdil. Nakonec ale 10. prosince 1952

dostal milost a doživotí. Dne 2. ledna 1952 se s pěti dalšími vězni proboural zdi obávané leopoldovské trestnice. Až na jednoho se všem útěk podařil. V říjnu 1952 se i přes riziko opět vrátil do Československa. Sovětské hlídce při návratu ještě uprchl. Dokonce i když jej 5. listopadu 1952 zadrželi na vnitroněmeckých hranicích sověští a východoněmečtí vojáci, dokázal chladnokrevně využít situaci a skrytou pistolí vojáky ohrožoval. Při tomto posledním útěku jej ale nakonec dopadli a předali do Československa. Štěpán Gavenda byl popraven tři dny po svých čtyřiatřicetnách, 28. června 1954 ve věznici Praha-Pankrác.

DOPORUČUJEME NAŠE AUTORY

Jitka Samcová

(Rubriku vede Jitka Samcová)

Zpackaný atentát

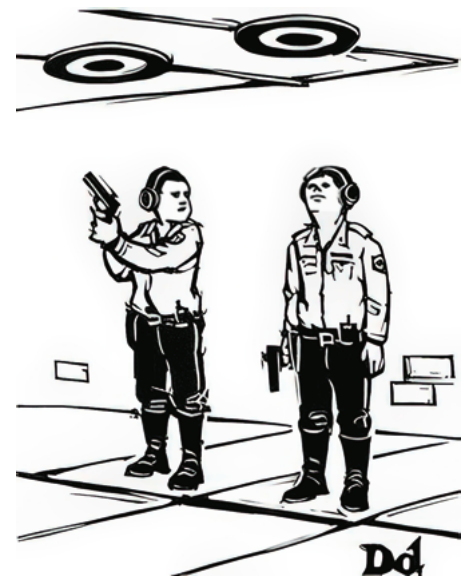
Jan Berwid-Buquoy

Autor zasvěceným způsobem zpracovává témata související s atentátem na Reinharda Heydricha, včetně těch z osobního života zastupujícího říšského

protektora. Kniha je psána čtivě a poutavě, aniž by sklouzávala k bulvárnímu tónu, obsahuje bohatou obrazovou dokumentaci.

Cena 240 Kč (**Tisková agentura Karmášek**, České Budějovice)

VOJENSKÝ HUMOR A SATIRA

„Pane kolego, střílíte sice výborně, ale na můj cíl!“
(Z francouzského policejního humoru)

Finsko vstoupilo do NATO. Na banketu Ministerstva obrany v Helsinkách porcijí čokoládového Lenina...

„Budeme-li se držet pravdy, že moudřejší ustoupí, tak budou ve vládě vždy jen sami blbci!“
(Důvěrný rozhovor vojenské zpravodajské služby)

Německý „Bezpečnostní zákon“ (Sicherheitsgesetz): Belgie – Francie – Německo (špuntovka)
(z německého policejního humoru)

Past na alkoholiky!
(z německého policejního humoru)

Bohemia House, London
10 December 2022

Jaroslav Hašek and the Good Soldier Švejk

by Jomar Hensl

Two-fold agenda

- “Švejkology” - research into the novel's text
- Myths about Jaroslav Hašek

The cover of the first installment from March 1921, drawn by Josef Lada. This is the only drawing of Švejk that Hašek ever saw. The better known retold version appeared from November 1923 in Česká Slova. Picture courtesy of Richard Habel, the author's grandson.

**Ordnung muß sein...
Hab den Schrank aufgeräumt.**

Pořádek musí být... Musel jsem ve skřini všechno řádně uspořádat...

**Peníze nám pomáhají
rozvítet svou vnější svobodu.**

Miloš Kopecký

www.svetbohatství.cz

OBSAH

SLOVO PREZIDENTA	2
ZPRAVODAJSTVÍ ZE SVĚTA	
KDO STŘÍLÍ NA PREZIDENTY?	2
NEÚSPĚŠNÉ ATENTÁTY	3
ZPRAVODAJSTVÍ Z DOMOVA	
KŘESLO PRO HOSTA – SETKÁNÍ S OSOBNOSTÍ	3
ZEMŘEL GENERÁL ZBYNĚK ČEŘOVSKÝ	5
SEDĚL S HAVLEM, DUKOU I DIEN- STBIEREM	6
NOVÉ VEDENÍ VOJENSKÉHO ZPRAVODAJSTVÍ A UNIVERZITY OBRANY	6
MŮJ PROTIKOMUNISTICKÝ ODBOJ ČÁST 15: „BERNARD GORDON LEN- NOX, GENERÁL PODIVÍN...”	7
KOLUMNA MĚŠICKÉ SAMOSPRÁVY, PARTNERA ČAKO, PRODEJ BAROK- NÍHO ZÁMKU TÁBOR-MĚŠICE	8
ZPRAVODAJSTVÍ HELSINKÉHO VÝ- BORU PRO LIDSKÁ PRÁVA A SPRÁVE- DLNOST	10
MEMORIÁL ČESKO-NĚMECKÉ- HO PŘÁTELSTVÍ, MEMORIAL DER DEUTSCH-TSCHECHISCHEN FREU- NDSCHAFT, DRŽENÍ STŘELNÝCH ZBRANÍ V NĚMECKU	11
NAPSALI O NÁS JINÍ	13
NEZNÁMÍ HRDINOVÉ	13
DOPORUČUJEME NAŠE AUTORY	14
VOJENSKÝ HUMOR A SATIRA	15

CZECH ATLANTIC FORUM (CZAF), vychází čtvrtletně v nákladu 1000 výtisku.

Vydává Česká atlantická komise (ČAKO) z.s., IČ 49368761.

Registrace Ministerstvo kultury ČR: E 23470, ISSN 2571 - 3779.

Adresa a sídlo: barokní zámek Měšice, Chýnovská 1/67, 391 56 Tábor.

Telefon: 607 935 400, e-mail: jan.berwid-buquoy@arcor.de. Nevyžádané příspěvky se nevracejí!

Grafická úprava Tiskárna Karmášek.

Redakční rada: Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy (šéfredaktor, zpravodajství z domova i ze světa), JUDr. Jitka Lenková (zástupce šéfredaktora, známí i neznámí hrdinové), docent JUDr. Mgr. Pavel BÍLEK, Ph.D. (Slovo prezidenta a odborné články), Eugen Berwid (aktuální zprávy z domova i ze zahraničí), Zdeňka Pustayová (fotodokumentace), Jaroslav Prošek, MBA.

Reprodukce, přetisk a jakékoliv šíření pouze se souhlasem prezidia ČAKO.

Názory autorů nemusí být vždy shodné s názory prezidia ČAKO.

Výtisky CZAF jsou neprodejné.